

Editorial

Àlex Broch

Tota editorial és la presentació del contingut de la revista i la remarca dels seus aspectes més importants. Però l'editorial d'aquest número, sense oblidar el que acabem de dir, ha d'acollir també altres informacions que ens semblen d'obligada referència per auscultar el pols interior d'*Estudis Escènics*.

Una revista com *Estudis Escènics* no està ni pot estar al marge de les vicissituds econòmiques que afecten totes les publicacions de caire acadèmic. Però també, justament, perquè els temps són mòbils i obliguen a una imprescindible adequació a les transformacions que vivim, és del tot inajornable un replantejament dels principis que ens mouen així com establir unes respostes pertinents. Des del número anterior, el 38, amb data d'Hivern de 2011 fins a la presentació d'aquest número doble 39-40, que surt amb data d'Estiu de 2013, la revista ha estat sotmesa a uns condicionants que han obert un procés de reflexió que ha portat, tant per raons econòmiques com de definició i difusió futura de la revista, a prendre unes decisions concretes per tal d'aconseguir un doble objectiu bàsic: la continuïtat de la revista i la seva màxima difusió.

En el capítol d'ajust de costos, i atenent a la competència lingüística del previsible lector de la revista, a partir d'aquest número els articles que rebí i publiqui la revista escrits tant en

una llengua romànica com en anglès no seran traduïts al català la qual cosa, apel·lant a la mateixa competència lingüística, també comportarà que no hi haurà la doble edició català/castellà de la revista a cada número. Només es publicarà la versió original de l'article quan el seu origen estigui, com hem explicat, en una llengua romànica o en anglès. La traducció només es reserva per a originals que provenguin d'altres àrees lingüístiques.

En el capítol de difusió i presentació de la revista la transformació també és i serà notable i del tot adequada als nous usos i pràctiques de la recerca acadèmica contemporània. Fins ara *Estudis Escènics* només es publicava en format paper. A partir d'aquest número només un terç de l'anterior edició paper es mantindrà en aquest format per atendre un circuit de difusió que segueix demanant aquest format. Però a partir d'aquest mateix número *Estudis Escènics* també passa a publicar-se online que en alguns números, com és el cas d'aquest número doble, 39-40, pot acollir més material o material complementari a aquell que sigui publicat en format paper. L'accés serà lliure i general per a tots aquells lectors i estudiosos que vulguin seguir i consultar el seu fons. L'adreça es la del portal RACÓ (Revistes Catalanes amb accés Obert).

Aquesta decisió de doble edició, format paper i en xarxa, ve precedida d'un fet molt remarcable i que també cal consignar en aquesta editorial. Després d'unes llargues però profitoses negociacions avui es pot consultar el fons de la darrera etapa d'*Estudis Escènics* a l'esmentat portal RACÓ al costat de les principals revistes d'àmbit acadèmic i de recerca de la cultura catalana on, a més, obté una classificació inicial de Nivell C. Des del mes de juny de 2012 aquest accés és operatiu i en aquest any el nombre de consultes provinent dels llocs i països més insospitats i la freqüència d'aquestes visites és tan alt que

hem assumit, potser amb una certa nostàlgia, però també amb tota naturalitat, que, en el món d'avui, en format paper mai no hauríem arribat on ara ho hem pogut fer a través de les xarxes telemàtiques. Si a l'inici de plantejar aquesta possibilitat teníem algun dubte l'experiència i el resultat que ens ha ofert la nostra pertinença al fons de RACÓ l'ha esvaït del tot i ens aconsella de no retardar més la incorporació d'Estudis Escènics a la xarxa amb la total certesa i seguretat que el seu coneixement i difusió serà molt més alt que el que aconseguíem només en format paper. Amb aquestes informacions i decisions que us acabem de trametre acarem el futur de la revista sabent que les decisions que hem pres són, en aquests moments, les que *Estudis Escènics* necessita per tal que compleixi, amb les màximes garanties, el servei i la finalitat fundacional que, des de sempre, la revista s'ha imposat.

* * *

Quant al contingut d'aquest número 39-40 també volem fer un comentari de situació atesa la importància que atorguem als textos que avui presentem i publiquem. I aquesta importància també és doble. Tant pel valor intrínsec del textos que donem a conèixer com pel fet que el material que publiquem complementa i dialoga amb el dossier del número anterior, el 38, «L'escena catalana: balanç d'una dècada (2000-2010)». Són la cara i creu d'un mateix projecte de reflexionar i presentar un perfil i una evolució del teatre contemporani. Si en el número 38 era la primera dècada del segle XXI del teatre català, en aquest número doble 39-40, acollim en les nostres pàgines les actes que es van presentar en el I Congrés sobre Dramatúrgia Europea que se celebrà a la ciutat de València entre els dies 24 i 26 de febrer del 2010. És un imprescindible i útil testimoni de la dramatúrgia europea de les darreres

dècades. En parlar a València també de la dramaturgia catalana les aportacions de Francesc Massip i Joan Cavallé amplien, contrasten i enriqueixen les aportacions ja recollides en el número 38. Per tant en aquests tres darrers números d'Estudis Escènics –38,39 i 40– hem construït una seqüència temporal i temàtica que ens dona informació i ens introdueix en el procés que viu el teatre català i europeu contemporani. Els tres organitzadors del Congrés, Francesc Foguet, Manuel Molins i Núria Santamaria, en la Presentació de les actes ens introdueixen en el material que publiquem.

D'altra banda, com a cada número, la revista segueix l'índex que l'explica i la defineix. Entre les diverses seccions a "Estudi" trobareu una anàlisi de Carles Batlle, «El còmic: una dramaturgia mestissa» que obre una nova reflexió dramaturgica sobre un llenguatge narratiu escassament estudiat entre nosaltres. És un pont entre els dos llenguatges: el teatral i el del còmic. Mentre que al "Quadern de dansa" Jordi Fàbrega a les seves «Notes per al treball del personatge a la dansa» clarifica les premisses d'un debat imprescindible que, centrat en l'eix del ballarí i el personatge, ens obre a un major coneixement i interpretació del treball de l'intèrpret en l'art de la dansa.

Finalment, tot i el retard en la publicació que hem esmentat al principi, mantenim la secció d'anàlisi de la temporada escènica, amb la voluntat de continuar mostrant, any rere any i número rere número, el pols de la cartellera catalana.